

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Minna

Citation: Gjellerup, Karl: "Minna", i Gjellerup, Karl: *Minna*, 1889, s. 278. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup01-shoot-idm139731117732080/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Minna

var et evigt Bulder af store teltdækkede Landvogne, Fragt-Vogne fra Godsbanen og alle mulige Forretningskøretøjer, — og det var aabenbart denne Larm af en flittig Færdsel, som tiltalte den gamle Königsberger-Købmand og lod ham foretrække dette Sted for luftigere, men mere døde Qvarterer.

Kaffebordet var dækket i Hertz's Studereværelse, hvor han holdt mest af at opbolde sig. Han kom sjælden ind i Dagligstuen, men så gjerne, at hans Kone satte sig ind til ham med sit Haandarbejde. Det var et middelstort Værelse med gamle Mahagonimeubler, blandt hvilke der ellers ikke fandtes nogen bekvem Stol, men nu var en Lænestol bleven flyttet ind fra Dagligstuen. Ved den ene Væg stod et almindeligt Skrivebord med otte spinkle Ben, et Tobaksbord og et Bogskab. Lige overfor var der en Pult af samme Slags som den, ved hvilken Kant var afbildet; (dette gamle Farvetryk indtog nu atter sin behørige Plads over Skrivebordet). Til begge Sider for Pulten hang et Par værdifulde Oliemalerier, Ungdomsportraiter af Beethoven og Frederik den store i Legemsstørrelse. Over den befandt sig nogle Daguerreotypier, af hvilke man dog aldrig opdagede Andet end nogle skinnende Metalpletter.

Bag Bogskabets Ruder straaede ingen Pragtbind,

men det i sit Ydre tarvelige Selskab derinde, der viste sig med gnavede Læderrygge og forrevne eller smudsige Papstykker, bestod af lutter Original-udgaver, blandt hvilke — paa de midterste Hylder — en stor Del af Goethes og alle Schillers Værker, ligesaa „zwoote verbesserte Auflage“ af „Røverne“, med den stejlede Løve til Vignet og Indskriften „In tirannos“, til en „Wilhelm Tell“ med en Tilegnelse, skreven af Schiller selv. Flere af disse Bøger fik vi frem, mindre af Nysgerrighed — thi det var ikke første Gang, at Skabet aabnede sig for os — end fordi vi vidste, at det altid glædede den Gamle. Det blev ogsaa betroet Minna at lukke op for en Skuffe i Skrivebordet og fremtage den kosteligste af alle Skattene; det var en Snustobaks-Daase, som Schiller havde sendt Kant, en temmelig stor, cirkelformet Æske, paa hvis Laag der var malet en nydelig udført Miniatur-Copi af Graffs Schiller-Portrait. Hertz fandt deri en Lighed med mig Uværdigste, navnlig ved den lange Hals og Næsen, — en Opdagelse, der gjorde Minna saa henrykt, at hun kyssede ham.

Det begyndte at regne, og der blev pludselig saa dunkelt i Værelset, som om det kunde være Skumring. Den blaalige Spritflamme, der slukkede om Kobberkøden, lyste i den gamle Mands hvide